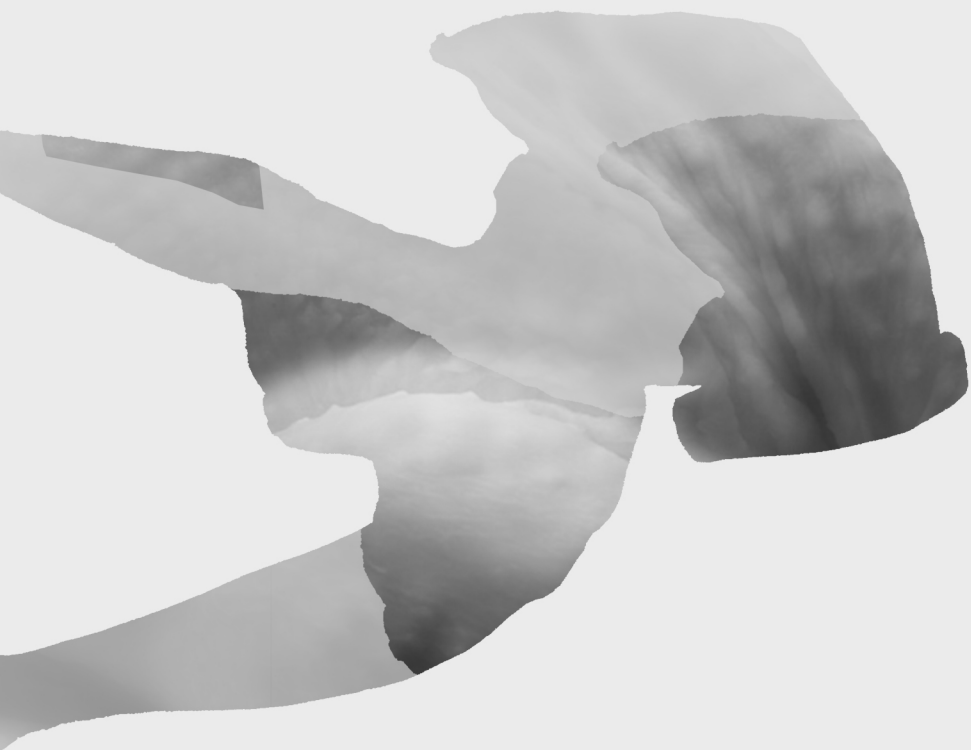

#toistaiseksinimeämätön

Tässä performanssissa yleisö alistetaan väkivallalle. Kun he ovat hevosia, heitä lyödään lautaselle, liha vereslihaksi. Kun he nousevat teurasautoon, heillä ei ole aikaa. Joskus heidän annetaan kokea lajityypillistä kipua, kuopia arpia tai appaa hiukan. Kun he kietoutuvat turkiksiin, niihin istutetaan kuoriaisia. Heidät alistetaan hyönteisruokavaliolle.

Kun he muuttuvat koiriksi, heidät viedään kävelylle.

Sinun otteesi veitsestä on kaunis,
leikkaat hitaasti palaa,
kuutioit huolellisesti biomassaa,
suupala suupalalta se vastustaa,
miten jauhaa hitaasti,
suupala suupalalta
voi kuulla sään sisälle huoneeseen
aivan kuin lämpötila olisi kohonnut asteen tai
puolitoista,
aivan kuin kypsennys olisi ollut täydellinen,
neste kohonnut paistopintaan
kihonnut huulille,
kieli kun se nuolaisee,

Lautasliinan pintaan on painettu lyöntikultaa,
jänisliima ja sopiva mikstion
voin sylkeä siihen ylimäärän tai pilaantuneen
koska lautasliina on siksi että sille voi sylkeä ylimäärän tai
pilaantuneen
vuohi on siksi että kiipeäisi, suupielistä valuva jokin on siksi
että muistaisin miten myllertävät, piehtarovat, miten kypsyy
hitaasti hauduttaen
miten olen kattanut rakkaudella.

Nyt jäljellä on miljoonia hehtaareja ja 45 %
perhosista. Annostelen ne kulhoon desilitran
mitalla: laskutoimitus antaa tulokseksi
kokonaisluvun.

Meillä on lupa pysähtyä hetkeksi tähän,
nostaa ohutreunainen asetti huulille,
kallistaa hieman, lupa ihailta
kokonaisluvun kauneutta, arkipäiväisiä numeroita,
kuten kolme tai neljä tai miinus kuusi, taittelen
ohuesta liinasta eläimen.

Tappelemme mädänneestä sillinpuolikkaasta,
kulutamme loputonta kasvunvaraa.
Kätkemme ulostamamme vaiston varassa
uskottelemme ajatuksen vapaudesta.

Silotan sinulle päivän aterian.
Elimesi muistuttavat etäisesti eläintä.

Näkymä avautuu, vaikka et katso.
Kädet ojentuvat ottimiin,
alipainoiset eläimet,
miehet eläinten selässä,
suusta kuohahtaa vaahto,
kameleita piiskataan,
juhdat nääntyvät porotukseen, suuren eläimen
kylki.

Kun hengität sisään, kylki kohoaa, ulos
kylki painuu, metalliset ottimet kauhovat palaa
naudan maksa, 54 astetta takaa ruusunpunan,
elimensiirron, uuden jonotusnumeron
tämä lähtö voittaa, Przewalskinhevonen
hengittää rehua,
piinaavan kuumaa heinää.

*mutta putosiko maa?
se kuplii metaania
seisminen tykitys liikuttaa pienokaisia
joka kymmenes sekunti
onko se paljon vai vähän
kun sitä vertaa vaikka miljardiin tai sataan
tai kokemuksen ja kokemuksen väliseen tilaan.*

Nyt seison rannalla.
Tuuli on tyyntynyt tai sitä ei koskaan ollutkaan.
Oikeastaan vaahtopäät eivät nousseet.
Ei ollut mitään, mikä olisi voinut tyyntyä
mikä painuu pohjaan,
irtoaa renkaistaan.

Raadonsyöjä on aloittanut työnsä.
Silitän hammasvalaan pintaa
se on ajautunut matalaan
Cochranella
kotoinen allas
Galápagossaarten jättiläistä
se nytkähtää yhä.

Vaikka olen kattanut juhlallisesti
kutsuvieraat eivät koskaan saavu
hiekkä kulkeutuu suuhun
74 ruumista
4.440 kg vettynyttä lihaa
Bergenin valaan vatsassa 690 g
muuten mittaamatonta massaa

Katson ulos ikkunasta: kallion vatsa on avattu esiin.
Voin luetella helposti kaiken
mikä on kerrostunut minnekin,
arkeinen pohjakompleksi,
vulkaanisten ja sedimenttisyntyisten kivilajien jaksot,
vihreäkivivyyöhykkeet, emäksiset kerrokset.

Olen pohtinut ruuansulatuselimistöä,
sen kerrostunutta kauneutta, keuhkojen
muodostamasta välikarsinasta
se avautuu ainoastaan nieltäessä.
Tunnen mielihyvää
elimistöni reagoi ja supistelee,
tekee aaltomaisen liikkeen.
Sinun lahjakkuutesi on spatiaalista – minulla
on kyky porata kiveen vuosien mittaista reikää,
taivuttaa haarukkaa, taitella liina tai luetella
kaikki ne kerrokset, jotka seuraavat toisiaan:

limakalvo, kudos, kerros, limakalvo, kudos

mutta mihin me kantaisimme joka päivä
tämän tuhatpäisen lauman:

laukonpeuran lapa
munuaisparvi, tuolla juoksevat etuset
charolaisparvi, jousivaaka pamahtaa
fileet leikataan luusahalla
tai moottori
potkaparvi, jänteet, ehjät säikeet
riivin ruokaisaa rintaa
graavisuolattua pikaruokarasvaa
hienointa mirhaa
paahtuneen ihon pinta paprikaa ja rapeaa
siivessä vain lenninnahka, rasvahelma,

nuolaisen huulet
mätiä
suolakurkkuja
riimihärkää
kaikki hapanimelä
elolle keho, ruokarauha
siipikarjalle myyvä pakkaus
erilaisia paistikkaita
haudutettu mäski, sahrami, sahrami, sahrami
ruostumaton näköharha
remoulade väljähtyy, maltaat, artisokkamaa
tulenkestävää kuminaa
pursotan tahnaa
vuolen hillokkeita, pääskysenpesiä, lientä:
härän paloittelu aloitetaan
sääriluusta, hän tekee talon, se on kylki
jossa luut ovat mukana, luut, luut ovat
luina, lihakilo
hyönteisen tuottamiseen tarvitaan murto-osa
kuudestoistaosa tai kuusitoista osaa
kuusitoistatuhatta litraa
murtovettä, ruuasta talon

Kannan paperissa paistetun kanalakuoriaisen,
nivelkärsäisen: kun siltä irrottaa jalat ja siivet
kolminkertaistuu kuivapaino nestettä lisättäessä,
neste voi olla kuumaa tai kylmää, se on
merkityksetöntä, se on vaihtolämpöinen, vajoaa
luontaiseen horrokseen

Nyt kannan tarjolle niveljalkaisen,
selkärangattomia, siivellisiä tai
siivettömäksi jääviä,
kehittyviä, pieniä tai hyvin pieniä eläimiä,
perhoset, karpäset ym. kotelot, hyönteisen ruumis,
verkkosilmät.

Ojennan maavarren, vihreän itiöpesän, paloittelen
lautaselle oikosarven.

Nielemme itiöitä, olemme kenties
lähempänä kuin koskaan

**he laskostavat siipensä ympärilleen
laaja kulo kulkee maata**

hengitän kylkien kautta katkonaisesti
lainaan itselleni verisolun ja kitiiniä
niveltyneitä saarekkeita
tehtävän pysytellä tiehyet auki
virtausviivat paljastavat: kerään nostovoimaa
siiven jättöreunaan,
sen pyörteeseen
karsinassa kerään lantapanssaria,
työnnän kourani liejuun ja ahmaisen suullisen,
levälaiduntajat viistävät väylää.

Ravinto, lämpö ja halu paloitella.
Murskaan morttelilla vastakuoriutuneet untuvikot
ja 2.500 kirvaa, hedelmäkärpäsän munan,
mäntyluteen upotan taikinaan, käsituntuma
kertoo milloin sitkoa on muodostunut tarpeeksi ja
tarpeeksi ilmakuplia, selvitän otollisen lämmön
ilman digitaalista tietoa, on ihotieto.

Mutta se jää selvittämättä kuinka perusturvaton
hyönteinen elää viljamyllyn uumenissa kuinka
se hyödyntää ravintonsa tehokkaasti tai tunkee
erityisen hengityselimensä pintaan itse pohjaan
hautautuneena. Miten se tavoittelee ilmaa ihonsa
läpi tai liikkuu virrassa ilmakuplan sisässä.

Olen kasvokkain murtuman kanssa:
katson läheltä horkkahyttysen, äkämäsääsken,
minut pysäyttää tieto: useammat niistä liikkuvat
lähellä, useammat kiusaavat karjaa.

Syöksyn loputonta laboratoriota,
hyväilen yhä kosteaa ihoasi.

Piirrän vastasyntyneen nahkaan leikkuumerkit,
punnitsen omamassan linjaston alkupäässä.

Nimeän sinut ihmiseksi, ei-eläimeksi,
olet toislainen siellä
mihin kieleni ei yllä, kielivallan ulottumattomissa
se takertelee, tarttuu kiinni limakalvo kalvoa vasten
syömisen äänet
joku imeskelee ikeniään

Kyllä, minulla on lupa vältellä ääniä, turvotusta
kielessä, kuvotusta joka kulkee vatsaa, sulattamoa ja
suuta

minut erottaa sinusta kyky mitata aikaa

erottaa^{53°C} (erottamaton ks. myös erikseen) eristää,
jakaa, loitontaa, erottaa kerma maidosta, jyvät
akanoista. Olohuoneesta väliseinällä erotettu
nurkkaus. Pilkku erottaa desimaaliluvussa
kymmenykset kokonaisuudesta; sanoa irti; katkaista
välit, estää läheisten suhteiden muodostuminen,
kyky havaita aistein, saada näkyviin ja kuuluviin,
haistaa, maistaa, maistaa l. tuntea; havaita
eri yksilöksi tms., erilaiseksi, tuntea. Esineitä ei
erota pimeässä.

Piirrän puhtaalle paperille huolellisesti kaikki meitä
erottavat piirteet: avoimuus, itsearviointikyky,
kyky leikkiä ja yhdistellä toisilleen vieraita
käsitteitä, hieman heittäytymistä, kyky löytää
sekavista tilanteista kuvio käsiteltäväksi,
kyky löytää sekavista tilanteista erimuotoisia
kuvioita, kyky käsitellä, kyky käsitellä kuvioita
ja sekavia tunteita, kyky muuttua kuvioksi,
rutiinien vastustamista, tarvittaessa interventio.
Kyky mitata, liioitellut vaatteet, erilaiset välineet,
liike joka suuntautuu enimmäkseen suoraa myöten,
niiden suuntaisesti.

Rationaalinen tarkkaavaisuutesi erottaa meidät
toisistamme.

Osaan lukea ennusmerkkejä leppäkerttulautoista ja
lukuisista invaasioista.

Pystyn nimeämään sinut.

sinun käsittämätön ylivoimasi
metaforaksituleminen

kannat viisautta kyljissäsi
myös minun rintani kivistävät
imetän emoilta varastetut poikaset
suustani pulppuaa humusta, hyvää kasvumaata
teen terävällä veitsellä viillon
luupuolelle, kalvoon
nostan varovasti irti
keitän kuuman liemen, käytän siihen nekin osat
jotka yleensä heitetään pois,
kuten naatit
kastelen ruukut alta päin
leikkaan vuohen gervaista ohuen siivun
levitän juurileivän puolikkaalle, nyppään
basilikan latvan

lypsän iltaisin nektaria,
annostan sitä pikariin,
nostelen huulille
kauhon maltaita

Ulotan vastuuni vain muistin matkaa,
kerin sanoja suuhuni kunnes käsiini jää
jokin irrallinen osa;
hengissäolemisen ongelma.

mitä minä teen kaikilla näillä kaikilla kuvilla kun kämmenselkiini on juuri puhjennut väkivaltaa?

portaat rullaavat lapi yön
oudot kukat kukkivat osastoilla
nousen uudestaan ja uudestaan kerrosten väliä
painan kädet kumiselle kaiteelle tai liukuhihnaa
puristan koneiston hurinaa
katson ranteitani
ne ovat selvästi ohentuneet
pitäisikö huolestua, ottaa yhteyttä,
ojentaa kädet katsottaviksi
ja iho selvästi kalvennut
nämähän tuntuvat voimattomilta
ovatko nämä voimattomat pitäisikö jaksaa puristaa
entä jos en havaitse tarvittavaa puristusvoimaa,
osaa mitata energiaa, punnita oikein, käytellä taaraa.
Entä jos ajan ohi, entä jos en paina nappia oikeassa
kohdassa jos en jää pois oikealla pysäkillä entä jos
auto pysähtyy vaikka en ole nousemassa kyytiin. Jos
siirryn hyönteisruokavalioon, tarjoan sorsalle pullanpalaa,
entä jos en huomioi tarpeeksi pakkauskokoja. Jos menetän
kyvyn, herkkyyden, en reagoi enää sähköön, itiöihin, ympäristöön,
porkkanaan, sehän polttaa suupielet rakkuloille. Jos en havaitse
minusta nousevaa hajua bussissa, hiuspohjan, pyykkituvan hajua
mitä nousee käymäläkalusteen takaa, en hämähäkkiä, osaanko
laskea sen jalat?

Kietoudun syvemmälle ruokalistaan
sormi kulkee lajeja pitkin
sormi silittää kiiltävää karvaa
loiset vilistävät sen suojuissa
jostain tunkeutuu metsänhajuista ilmaa
kapulaan on painunut pienpedon jälki
tulehtuneista silmistä vuotaa

jos haluat, suoritan käsinpoiminnan
nyljen vaikka kohoilisit vielä
ojennan purukapulan, raateluhampaat
purentaviat siirtoa odottaessa
levottoman liikehdinnän

nyt näen tämän selkeästi:
on jonkinlaista olla sinä

Tyhjän tilan pinta-ala on laskettavissa kävelemällä sen läpi.

Kuljen pohjapiirrosta,
silitän syitä myöten

hyväilen syntymäkosteaa ihoasi
luen sinut vahingossa kahdesti

Vastuualueesi lepää selkärankani hauraimmassa kohdassa

tunnen kilpikarvan painon, jauhopunkin toukan,
pimikkökuoriaisen, multasiemen, valonaran sirkan

ilma on sakeanaan siivellisiä,
parveilevia, toislajisia

Ei se miten elit vaan miten kuolit
keräsit jalat vatsasi alle
luuvarvashaarat koukuiksi niin kuin lepoon

Kuului suhahdus, lennon järjestelmä, kohosit
ilmaan
sitten sinkouduit tuulilasin pinnasta maantien laitaan
maantien laitaan
yhä uudelleen ja uudelleen sinkoudut

kappaleiksiräjähtäminen

niskojen vääntäminen sijoiltaan

kaasutainnutus, käsinkeräys,
tiheän kannan harvennus

jotain kevyttä, vain aivan ohimennen

Ojennat tarjotinta,
kasvoni peilautuvat esiin sen hopeasta
tarvitaan 12.000 pistettä tallentamaan erityispiirteesi

**ehkä katsomme toisiamme uteliaina,
tuntoiset olennot.
Ehkä resonoit minussa, valpas lauma.**

olet löyhää sidekudosta, elintenvälistä tilaa

en näe kun kuolet.

alkeellisessa elämänmuodossa

hengitysjärjestelmä käy tarpeettomaksi

He saapuvat seuralaisineen, muodostelmissa
kuin kaunisraajaiset eläimet,
ojentelevat kaulojaan, pieniä juhlalaukkuja
haute romance
loihtivat kasvoilleen ilmeet, piirtävät
kesyä domestikaalista ääriiviivaa, kujeillen
arvailevat lukumäärää, leikkivät sitä leikkiä
mikä suku olisit jos saisit valita
Okapia, Hybridi, Rangifer tarandus
he ojentavat raukeina
riisuvat päällysvaatteet, purukapulan, soopeliturkit
kuin hienoin harha käden alla.
Vaatteet ripustetaan naukaan,
suoritaan taidokkaat saumat, käsinkirjotut, pitsit,
ristikkäispistot
heidät ohjataan pöytiin jokin kohoaa latvoihin,
taikinalevyit rullataan auki
pöytien päälle, parrat on rajattu huolellisesti,
kana ja kaikki minkä voi kietoa taikinakuoreen,
kiedotaan, on viisinollakahdeksan, on toisiaan
pakenevaa tumaa. He kietoutuvat itsekin,
tulevat jo valmiiksi kylläisinä, ojentelevat toisilleen
aterimia, käsittelevät notkeasti, nostelevat esiin,
vaihtavat suudelmia poskilta poskille, salissa
kuuluu suklaan taittumisen ääni, napsahdus,
nauru, rauhasista erittyvä sylki, sulaa massaa
ohuena nauhana, kuultavaa hunajaa, jokin
äyriäinen, lonkerot, vatsapussi ja muste. Tämän
he tunnistavat! Hanhenkaula! Se elää kasvaakseen
pinnan alla. Nyt siltä on irrotettu sarvet, saksiraaja
tullakseen nautituksi.

Keittiössä avataan hanat, se käynnistää jatkuvan
pesun jota vedenpaine ei määritä, vaitonaiset eleet,
kiivas mykkyys ja ilman halki huitovat kädet,
kilinää.

Takahuoneessa pahvilaatikkotornit eivät huaju,

paksut purjonvarret lepäävät toisiaan vasten,
kaninmaksapakkaukset, ilmattomat umpiot,
tasalaatuinen kylmyys, lähes kiehuva vesi ja
yhdeksän baarin paine.

Ei ole olemassa tahratonta esiliinaa, lapset keräävät
valkeita kankaita suojautuakseen kuumuudelta,
yksi maistaa, aina yksi maistaa, etusormen kärki
kastetaan taikinaan, kastikkeeseen, lehteillään
sivuja aa niinkuin alkupalat, aperitiivi, ruokalaji
ruokalajilta vedetään yli varmaa viivaa.

Vain äärimmäisen mestarillinen voi valmistaa näin
ohutta ja rapeaa, kadottaa rasvan ja nostaa sen
esiin, himalajansuolaa, ruususuolaa, ruokailijoiden
ylle pirskotetaan hienointa ruusuvettä suolaa. He
kulkevat, valkoinen joukkue, vakavin kasvoin.
Täällä vallitsee ampumavalmius.
painehöyryä kuumaa maitovaahtoa
aluksi tipoitellen, sitten ohuina nauhoina, vaalea
pinta hikoilee ja huokuu,
*en muista hänen kasvojaan enää kovin hyvin, näkyjä
nousee ylös kosteasta mullasta, pesät ovat täynnä
niitä, auki jähmettyneitä nokkia,
kuivuuteen kuolleita linnunsuia ja nokkia
noin haurasta kalloa ei voi olla kellään.
eikö pakkaneen surmaa korentoa?
miten on mahdollista
että sen leuat jauhavat yhä?
miten leuaton ylipäänsä jauhaa?
ja kuinka ne ovat painaneet päänsä siipiensä suojaan
ja kuinka missään ei ole mitään, minkä suojaan
painaa päänsä*

Keitän kuumaa suolaista lintulientä, suipistan
suuni kun maistan etten polttaisi kieltä se tarttuu
kitalakeen kiinni, sarkofagissa lepäävät viiriäiset,
liemestä nostellaan
suupaloja ylös, reikäkauha saa äänet kohoamaan
tasasuuruiset rasiat täyttyvät erivärisistä raasteista
yksi nostaa uunista tuoreet leivät

metrikaupalla rapeakuorista vehnäleipää kasataan
koreihin
ne on paistettu kerroksissa
koneet sylkevät paperiarkkeja taukoamatta.
Korit kilisevät, korit napsahtelevat, kuumenevat,
kypsyvät terttuina, ne poimitaan.
Sisälmykset koverretaan vartalosta ja korvataan
massalla joka on marsipaania ja muliinia. Mitä
rapeampi nahka, tiiviimpi neulos, mitä rasvaisempi
ruho, sen kauniimman kuoren se saa vastuksen alla.

Jos ei vihreän sävy ole juuri oikea, se saa mennä.
Ei joutavia, täällä ei tunneta säilykekirsikkaa,
täällä kerätään ja koverretaan appelsiinit käsin.
Pursotetaan aina kuusi yhtä suurta, aina kuusi
yhtä suurta, he heräävät katsomaan yhtä suurta,
nyt kierre kiihtyy, syke nousee, miten hakkaa,
he huitovat käsin, pysykää rauhallisina, pysykää
istuihillanne, jatkakaa ateriointia,
älkää hupsiko, eggs benedict, täällä tarjotaan
strutsinmuna keitettyinä voit valita tuhannesta,
hän tuntee vaivaamisen liikkeen vaikka unissaan,
he ruokailevat hetken äänettömästi, sitten kaikki
purkautuu suusta. Voihkitaan, huokaillaan, on
nielemistä, he ovat sanattomia, heidän suustaan
pulppuaa, heille esitellään ovi josta aukeaa seuraava
vaihe.

Avatkaa pullo, hyvä herra, kun köynnökset
ovat vanhoja ja sato rajoitettu, tämä lasillinen
on tämä on AUTOLASTILLINEN KUUMIA
NAHKATAKKEJA uuden maailman huokuvaa
pikää, tässä ei ole mitään rapeaa, mannertenvälistä.

Kuva jakautuu kahtia, valmistusprosessit on
synkronisoitava, digitaalinen liike on mahdollista
pysäyttää hyppyyn, toisto ja pysäytys, hyppy,
maistuuko tämä teille, herra, rouva, oletteko jotain
vailla älkää puhuko tyhjää, tämä on hyvin hyvin
kypsää. Jos en valuttaisi hanhenrinnan ylle tahmeaa
kastiketta en voisi kohdata itseäni edessäni.
Sammenmäti, lisääntymisosanen, istukka. Älkää

huvitelko turhilla kuvilla, tämä on tartar ja
puhdasta kultaa. Samaa vuollaan kupolien pintaan,
taatelihyytelö ohuinta taikinaa, himmenevät riutat,
teidän ihostannehan kuuluu läpi!

Näettekö miten yhdenmukaista: nielette palasen, se
katoaa suusta. Lupaan, ettei karvas maku kiusaa
teitä pitkään, oikeastaan se ei haittaa: on kuin valo
olisi muuttunut toiseksi havainnoksi,
raapaissut kielenne pintaa.

Piirrän teille liikkeen, lasken yhteen, lasken
hataraa painoa sammaleläimelle, kuuletko miten
selkärangattomat liikkuvat jään alla, kuuletko
miten jää ohenee, säteet kimppuina sen läpi.
Järjestän muotonne huolellisesti, etteivät ne
vuotaisi ulos ääriivoistanne kuin oksennus jota
on mahdoton pidätellä,
etteivät janoiset muotonne levittäytyisi, ettei
mikään uhkaisi piirtämäni katkotonta äärtä.
Katsokaa, piirrän selkeitä kuvia:
sammakon reisi, se jännittyy loikkaan ja
vii - sa - ri,
kam - pi - ak - se - li
kaikki kiertävät vakaata kehää.

Ovet avautuvat ruokasaliin,
hovimestari kumartaa syvään, kilauttaa tiukua.
Hyvä herrasväki,
tässä kohdin minun on varoitettava sananen.
Nyt on uusi järjestys: lakkaamaton uhka,
on lukusarjoiksi asettumattomia yhtälöitä,
maahan porattuja onkaloita ja niihin työntäviä
eläimiä, lukuisia suojaiksi kelpaamattomia
paikkoja, terassilautojen alla rapisevia jotakin
joka ei työnny näkyviin.

Ja pian sisään alkaa vyöryä lajeja tai kenties ne
tulevat salakavalasti. Kenties jossain on sivuovi

josta niitä vilahtaa sisään kun huomionne
hetkeksi herpaantuu. Ehkä ne ovat kaasumaisia
ja siksi helposti hajaantuvia. Ehkä ne ovat
mikroskooppisesti havaittavia silmämääräisiä
jotain, joka pakenee avautumista. Ehkä ne ovat

wonton

kiinteä valkuaisvaahto

hunnutettua ankanrintaa, kuusi tuntia haudutettua
porsaanposkea,
karamellisoituja sipuleita, makeaa hedelmäkeittoa.
Kirsikkapiirakka, pai
ja
kaksi kaatoa olutta.

Puolukkaparfait,

roquefort joka aterialle!

hieman kuperat siivet, punainen juova
tavattaessa surmattava välittömästi
siirat ja muut lehtivoitukset
peipit, pähkämöt ja huulikukkaiset,
kukkupäät,
metalliset ottimet, jalkojen aiheet.
Voitte rauhoittua.

Viinikellarissa pölykuori paljastaa arvokkaimman.
Nyt on sopiva hetki.
Sormilehtinen pensas kurottuu
keittiöpuutarhassa lepävään ylle,
hetken ajan on kuin kynttilän liekki
loisi lepattavaa keltaa hänen kasvoilleen,
se on pian ohi,
lasit kohotetaan valoa vasten,
pisarat ja roiskeet pyyhittään
on aina uusi valkea

nukkaamaton liina,
he seilaavat purjeitta pian peilityyntä,
nämä mansikat eivät tahmaa eivät tahri,
tämä sula sokeri jähmettyy pisaroiksi
mestarillisen tarkasti.

Minun vartaloni on alkanut haista.

Taipeet rasvoittuvat,

ihossani maistuvat vietetyt päivät,

aurionkypsyttämä hedelmistö

helteessä lämmenteet lautaset,
voi

pyyhkäisen sormeni pöytäliinaan

ihailen paenneita värejä.

*Kulinaristien pääkaupungissa Waldorfin saleissa
saksanpähkinä putoaa lattiaan,
katseet kohoavat lautasilta
jokaisena aamuna tarjotaan
valikoima leikkeleitä, kuten munuais-, kylmää
kinkkua ja
sinun merellinen vastineesi, herring à la Russe,
lehtokurppa, suokohokas*

niin heräät öisin, pohkeesi kramppaavat,
uneksit tiikeristä jolta katkaiset kulmahampaat,
lasket SI-järjestelmän kerrannaisliitteet
hierot vasta rouhittua neilikkaa, aina
hyppysellinen neilikkaa joka yö juokset
ihailemaan ruijanpallasta, vuolemaan
eltaantunutta siivua,
olet valmistautunut syömään eläimen,
et koskaan häviä maussa

tavallinen aamiainen, nostelen kennoista yksi kerrallaan
piikkiöläistä kantaa Kaidanojan tilalta, MTT:n
säilytysohjelmassa, keskimäärin 55 grammaa kappale,
riikon kulhoon, ei juuri hiilihydraattifraktioita
veteen liukenematonta kuitua, green care -elämä, voita
Johannisbergistä pitkä laidunkausi vapaasti valittava aika
harjakoneet ja lypsy robotissa
kylmäpuristettua, aina tietenkin kylmäpuristettua
vuolen kyljestä eläintä palvatun siivun,
märehtimisen ääni ja kuuma hengitys
lampaanhermoinen eläin
jonka sarvet eivät määrittele osalahkoa
aina kun isä on poissa
ne karkaavat verkkoaidan venähtäneistä aukoista
pitkin Valkojantietä, venäläistä suolakurkkua,
pieni puolikas 32 grammaa keskikokoinen 44
suuren paino nousee jopa sataankolmeenkymmeneen,
kurkku ruokasuola kaliumsorbaatti, öisten kramppien jäljet
kiskovat luiden viertä, nousen liottamaan suolaa
keitettyyn veteen, silitän sinua myötäkarvaan,
miten kauniit sarvet, peitteen, joka nahkaasi,
pintamittaan ruumiisi lämmön, sadassa grammassa 110
mg yksittäistydyttymätöntä 18:2 cis,cis n-6 linolihappoa,
hormonihäiriöt taipumus kystiin ja rakkuloihin, kihelmöintiä
ja sormien puutuminen, ihon kalpenemista, paleluherkkyys,
koskettamisen sietämättömyys, ihon arkuus, liuskoittuvat
kynnet, miten minä sinua joella,
joenrantaniityllä siellä

